

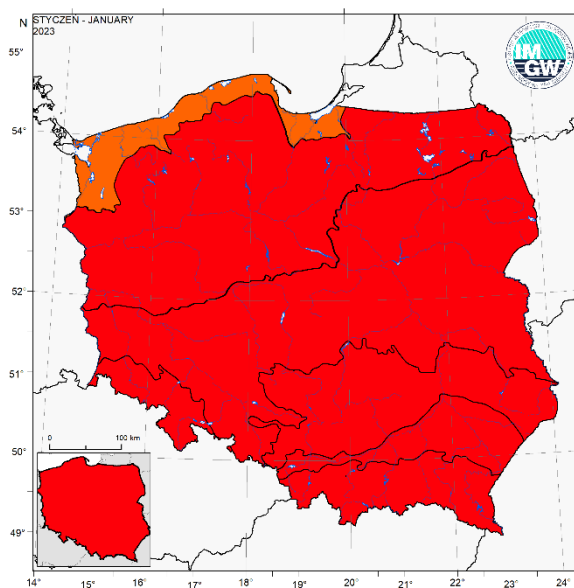
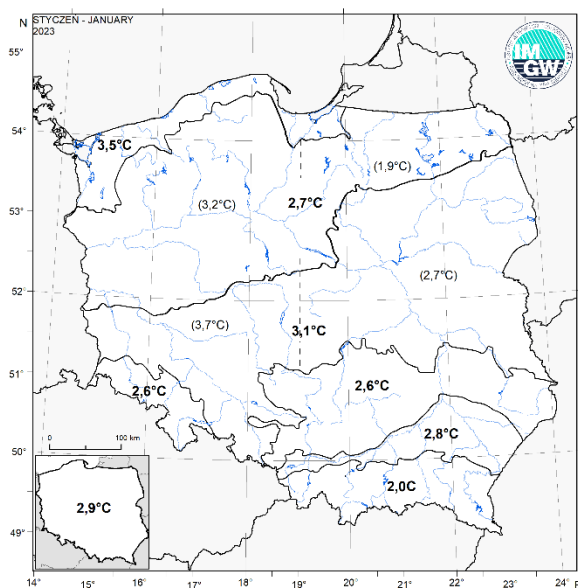
13.02.2023 r.

Komunikat Biura Prasowego IMGW-PIB

Charakterystyka wybranych elementów klimatu w Polsce w styczniu 2023 roku

TEMPERATURA POWIETRZA

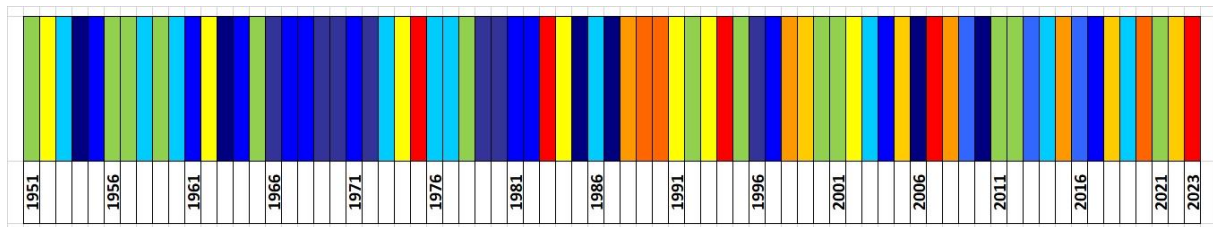
Średnia obszarowa temperatura powietrza w styczniu 2023 r. wyniosła w Polsce 2,9°C i była aż o 4,0 stopnia wyższa od średniej wieloletniej dla tego miesiąca (klimatologiczny okres normalny 1991-2020). Tegoroczny styczeń należy zaliczyć do miesięcy ekstremalnie ciepłych. Najcieplejszym regionem Polski był Pas Wybrzeży i Pobrzeży Południowobałtyckich, gdzie średnia obszarowa temperatura powietrza (3,5°C) była o 3,2 stopnia wyższa od normy, a warunki termiczne sklasyfikowano jako anomalnie ciepłe. Najchłodniejszym regionem były Karpaty – tam średnia temperatura powietrza wyniosła 2,0°C, a warunki termiczne sklasyfikowano jako ekstremalnie ciepłe.

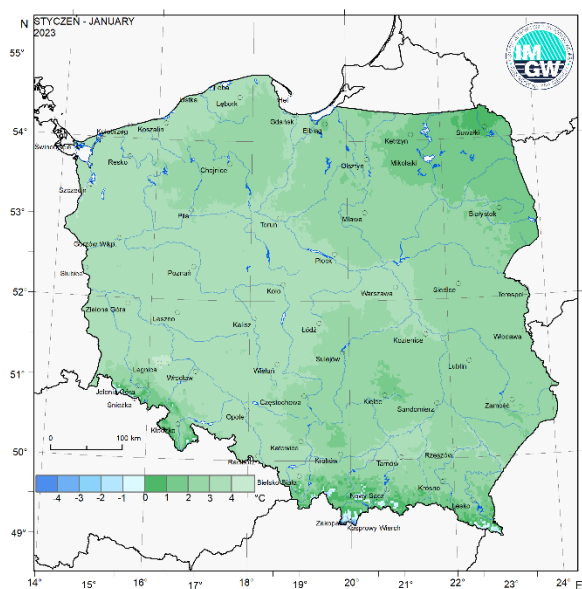
Wartości średniej obszarowej temperatury powietrza oraz klasyfikacja termiczna w styczniu 2023 r. w poszczególnych regionach klimatycznych Polski.

Według klasyfikacji rangowej średniej temperatury miesięcznej, obejmującej okres od 1951 r., styczeń 2023 r. plasuje się na 4. pozycji. Był to drugi najcieplejszy styczeń w XXI wieku (chłodniejszy o 0,78 stopnia od najcieplejszego stycznia 2007 r.). Najchłodniejszy styczeń od początku II połowy XX wieku wystąpił w 1987 r., kiedy średnia obszarowa temperatura powietrza wyniosła -10,7°C.

Przestrzenne zróżnicowanie temperatury powietrza w styczniu pokazuje, że wartości średniej miesięcznej temperatury powietrza były na całym obszarze kraju dodatnie. Wartości ujemne wystąpiły tylko w szczytowych partiach pasm górskich (Kasprowy Wierch $-4,9^{\circ}\text{C}$, Śnieżka $-4,5^{\circ}\text{C}$), a także w Zakopanem ($-0,4^{\circ}\text{C}$).

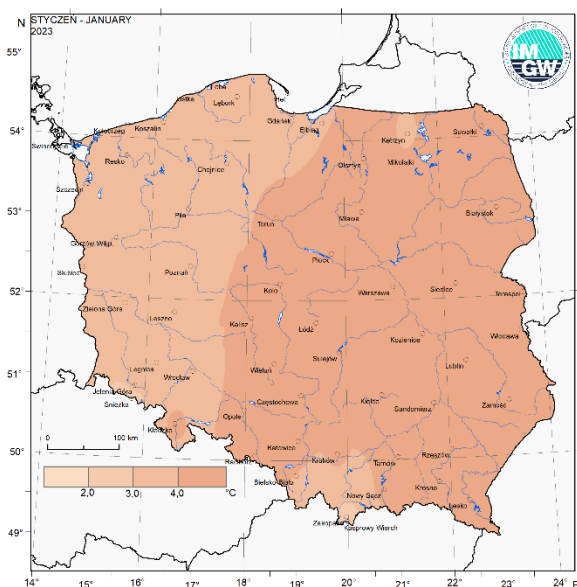

Klasyfikacja warunków termicznych w Polsce w styczniu, w okresie 1951-2023, na podstawie norm okresu normalnego 1991-2020.

Przestrzenny rozkład średniej miesięcznej temperatury powietrza w styczniu 2023 r.

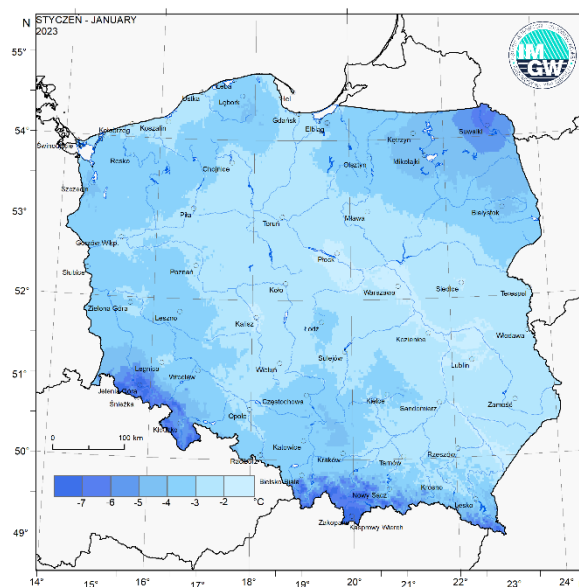
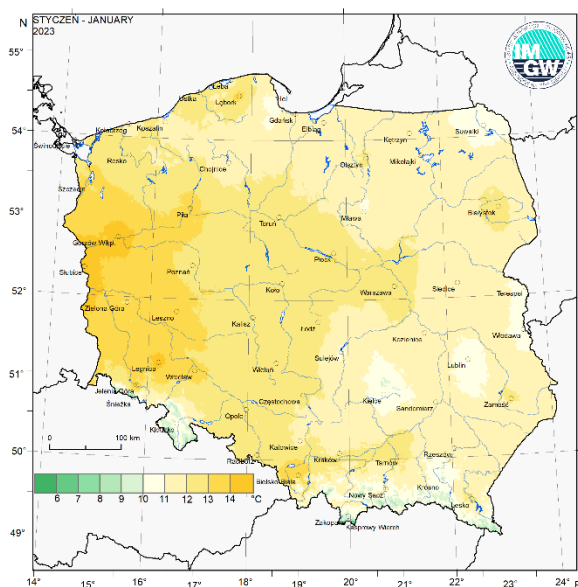
Wskaźnik anomalii, tj. odchyień od wartości wieloletnich średnich miesięcznych z okresu 1991-2020, zawierał się w granicach od $3,0^{\circ}\text{C}$ do $5,0^{\circ}\text{C}$.

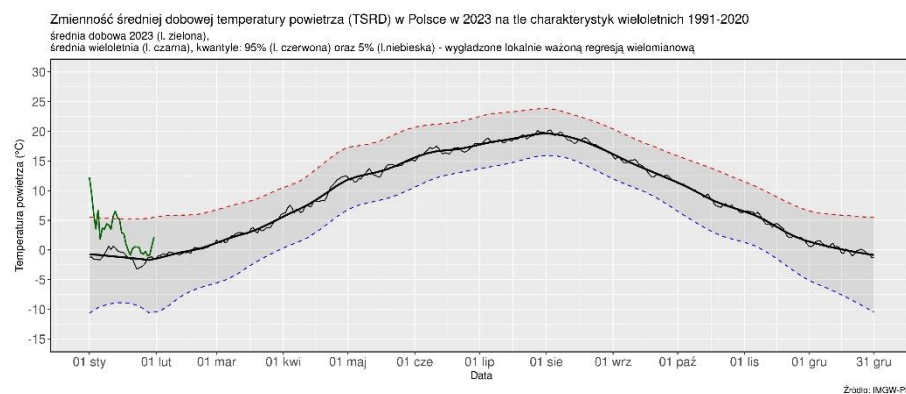
Przestrzenny rozkład anomalii średniej miesięcznej temperatury powietrza w styczniu 2023 r. w stosunku do normy (tj. średniej miesięcznej wartości wieloletniej elementu w okresie 1991-2020).

Najwyższą wartość temperatury powietrza (18,9°C) odnotowano 1 stycznia w Warszawie (informacja dotyczy jedynie stacji synoptycznych). Był to najcieplejszy dzień miesiąca na niemalże wszystkich stacjach w Polsce; zaledwie na kilku najwyższe wartości wystąpiły 2 stycznia. Najniższą temperaturę powietrza poza stacjami wysokogórkimi zanotowano 30 stycznia w Zakopanem (-9,9°C) oraz 6 stycznia w Suwałkach (-9,8°C). Na Śnieżce najchłodniej było 21 stycznia (-12,1°C), a na Kasprowym Wierchu 27 stycznia (-14,7°C).

W przestrzennym rozkładzie wartości kwantyla 95% widoczny był, malejący z zachodu na wschód, gradient temperatury maksymalnej; wartości kwantyla były dodatnie na całym obszarze kraju i zawierały się między 5 a 15°C. Natomiast przestrzenny rozkład kwantyla 5% temperatury minimalnej był bardziej zróżnicowany.

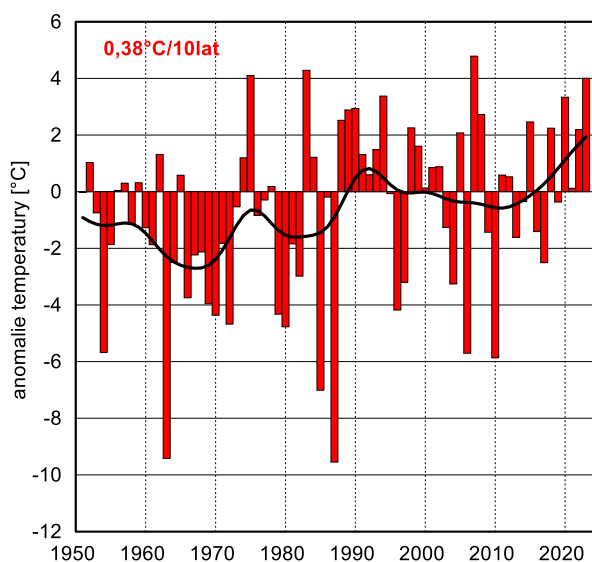
Przestrenny rozkład wartości kwantyla 95% maksymalnej temperatury powietrza (po lewej) i kwantyla 5% minimalnej temperatury powietrza (po prawej) w styczniu 2023 r.

Zmienność średniej dobowej obszarowej temperatury powietrza w Polsce od 1 stycznia 2023 r. na tle wartości wieloletnich (1991-2020).

W styczniu średnie dobowe wartości temperatury powietrza były przez cały miesiąc wyższe od średnich wartości wieloletnich, a w pierwszej jego połowie wielokrotnie wyższe od wartości kwantyla 95% (wyznaczonymi na podstawie pomiarów w latach 1991-2020). Druga połowa stycznia była zdecydowanie chłodniejsza, jednak żadnego dnia wartość średniej dobowej temperatury powietrza nie była niższa od normy wieloletniej

Występujący od szeregu lat silny wzrostowy trend temperatury powietrza na obszarze Polski był w styczniu 2023 r. kontynuowany. Tylko od 1951 r. wzrost temperatury w tym miesiącu szacowany jest na 2,77°C.

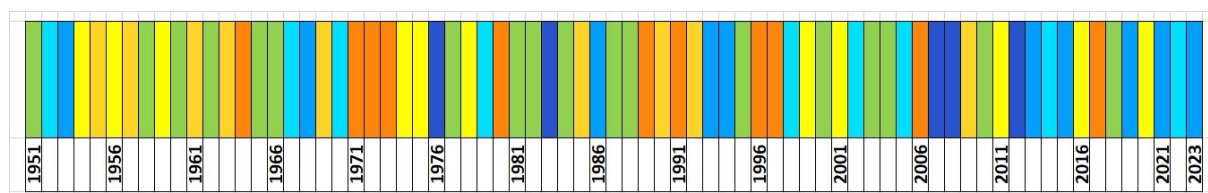

Seria anomalii średniej obszarowej temperatury powietrza w styczniu w Polsce względem okresu referencyjnego 1991-2020 oraz wartość trendu ($^{\circ}\text{C}/10$ lat); serie wygładzono 10-letnim filtrem Gaussa (czarna linia).

Wartość współczynnika trendu jest zróżnicowana w poszczególnych regionach klimatycznych kraju, jednak we wszystkich regionach odnotowuje się wzrost temperatury.

OPADY ATMOSFERYCZNE

Obszarowo uśredniona suma opadu atmosferycznego w styczniu 2023 r. wyniosła w Polsce 52,5 mm i była o 16,2 mm wyższa od normy dla tego miesiąca określonej na podstawie pomiarów w latach 1991-2020. Wg klasyfikacji Kaczorowskiej miniony styczeń należy zaliczyć do miesięcy bardzo wilgotnych (144 proc. normy).

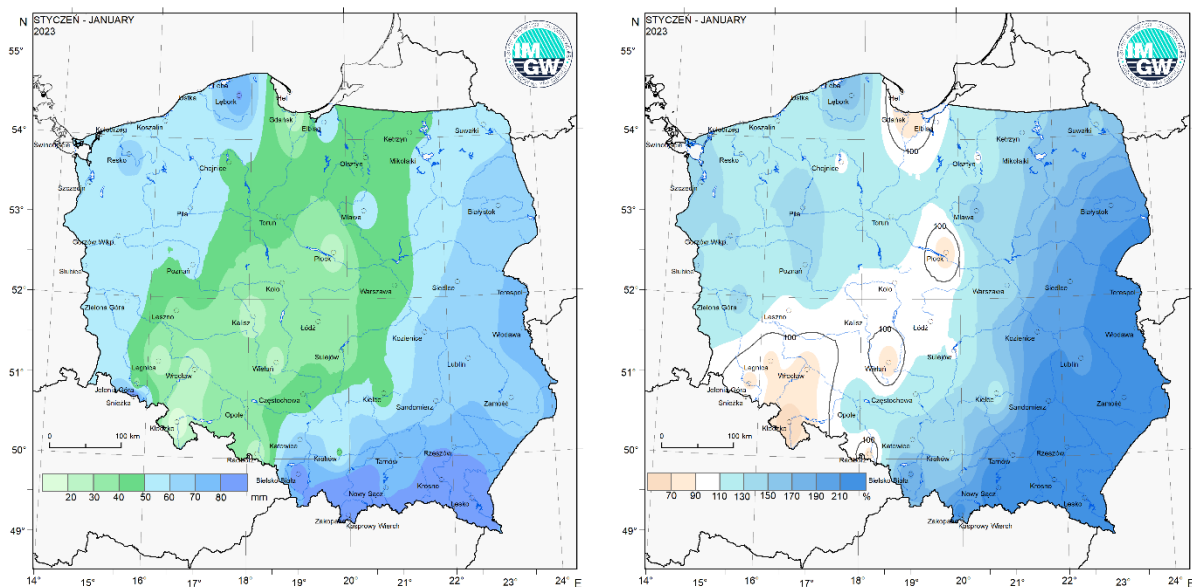

Klasyfikacja warunków pluwialnych w Polsce w styczniu, w okresie 1951-2023, na podstawie norm okresu normalnego 1991-2020.

Według klasyfikacji rangowej średniej obszarowej sumy opadów, obejmującej okres od 1966 r., styczeń 2023 r. plasuje się na 8. pozycji. Najbardziej zasobny w opady był styczeń 2007 r. (ze średnią sumą 85,6 mm), najmniej – w 1997 r. (zaledwie 7,0 mm).

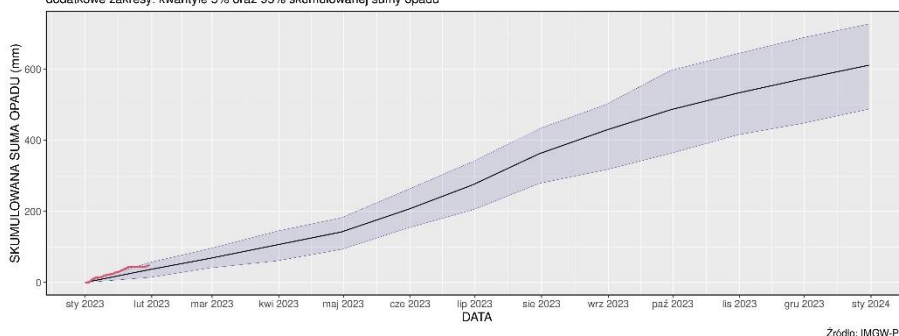
Sumy opadów w styczniu 2023 r. wyniosły od poniżej 20 mm w okolicy Kłodzka do ponad 80 mm w południowo-wschodniej Polsce, a ich rozkład przestrzenny był silnie

zróżnicowany. Na zdecydowanej większości obszaru kraju wysokości opadów przekroczyły normę wieloletnią (1991-2020) lub były do niej zbliżone. Opady poniżej normy wystąpiły na obszarze delty Wisły, części Niziny Śląskiej w okolicy Legnicy i Wrocławia oraz w całej Kotlinie Kłodzkiej, a także w okolicach Raciborza, Wielunia i Płocka.

Przestrzenny rozkład miesięcznej sumy opadów w styczniu 2023 r. oraz przestrzenny rozkład anomalii sumy opadów w stosunku do normy (tj. średniej miesięcznej wartości wieloletniej elementu w okresie 1991-2020).

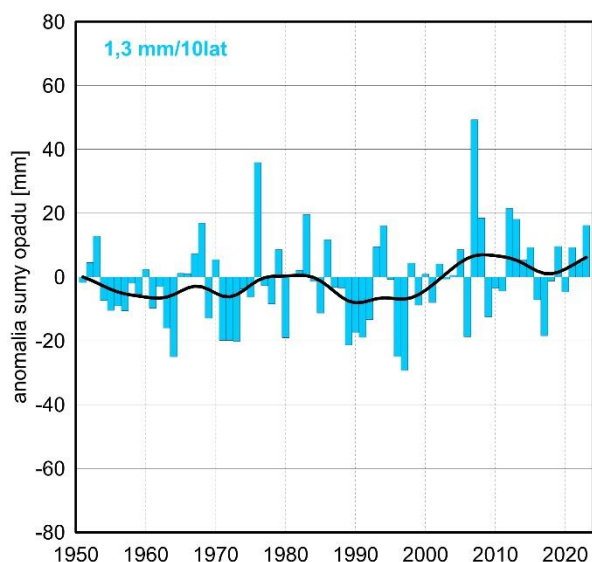
Skumulowana średnia obszarowa suma opadu w Polsce w roku 2023 - linia czerwona
na tle skumulowanych norm wieloletnich 1991-2020 (miesięcznych) - linia czarna
dodatkowe zakresy: kwantyle 5% oraz 95% skumulowanej sumy opadu

Zródło: IMGW-PIB

Skumulowana suma wysokości opadów atmosferycznych od 1 stycznia 2023 r. (linia czerwona) na tle skumulowanej sumy wieloletniej (linia czarna, 1991-2020).

Zmienność skumulowanej sumy opadów atmosferycznych na obszarze kraju pokazuje, że wysokość opadów przez cały styczeń 2023 r. układała się powyżej normy wieloletniej, w okolicach wartości kwantyla 95%.

Seria anomalii średniej obszarowej wysokości opadów w styczniu w Polsce względem okresu referencyjnego 1991-2020 oraz wartość trendu (mm/10 lat); serie wygładzono 10-letnim filtrem Gaussa (czarna linia).

Wysokość opadów atmosferycznych w styczniu charakteryzuje się dużą zmiennością z roku na rok, ale widoczny jest trend wzrostowy. Od 1951 r. wysokość opadów w styczniu zwiększyła się o blisko 9,5 mm, co odpowiada 25 proc. normy z lat 1991-2020.

Opracował prof. dr hab. M. Miętus

Na podstawie materiałów przygotowanych przez zespół:

mgr D. Biernacik, mgr A. Chodubska, dr M. Marosz

IMGW-PIB Biuro Prasowe

Twitter: <https://twitter.com/IMGWmeteo>

E. biuroprasowe@imgw.pl | T. (+48) 503 122 100

SERWIS POGODOWY DLA POLSKI: <https://meteo.imgw.pl/>

APLIKACJA MOBILNA: <http://aplikacjameteo.imgw.pl/>

SERWIS Z CAŁOROCZNĄ POGODĄ DLA GÓR: <http://gory.imgw.pl/>

DARMOWY WIDGET POGODOWY: <http://widgetmeteo.imgw.pl/>

IMGW-PIB. Instytut pełni kluczową rolę w osłonie meteorologicznej kraju od 1919 roku. Od Karpat po Bałtyk analizujemy, dostarczamy prognozy i wydajemy ostrzeżenia. Nasze systemy informacyjne i rozwiązania działają 24/7 przez cały rok, wsparte wiedzą i doświadczeniem analityków i specjalistów meteorologii i hydrologii. Jesteśmy Instytutem skupiającym wysokiej klasy specjalistów i dysponujemy niezbędną infrastrukturą do pracy nad nim. Pogoda i klimat to jeden z najważniejszych tematów we współczesnym świecie.